TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 14. jūlijā *

Lieta C-57/02 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši EOTK līguma Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2002. gada 22. februārī iesniedza

Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox), Madride (Spānija), ko pārstāv A. Vandenkastēle [*A. Vandencasteele*] un D. Velbruks [*D. Waelbroeck*], advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv A. Velans [*A. Whelan*], pārstāvis, kam palīdz Dž. Flinns [*J. Flynn*], *barrister*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un S. fon Bārs [*S. von Bahr*] (referents),

ģenerāladvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 28. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) (turpmāk tekstā — "*Acerinox*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā T-48/98 (*Acerinox*/ Komisija, *Recueil*, II-3859. lpp., turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), kas tikai daļēji apmierināja tās prasību atcelt Komisijas 1998. gada 21. janvāra Lēmumu 98/247/EOTK par EOTK līguma 65. panta piemērošanas procedūru (Lieta IV/35.814 — Sakausējuma piemaksa) (OV L 100, 55. lpp., turpmāk tekstā — "strīdīgais lēmums").

Prāvas rašanās fakti

2 Faktus, kas bija prasības pamatā Pirmās instances tiesā, ko tā ir izklāstījusi pārsūdzētajā spriedumā, šī sprieduma nolūkā var rezumēt šādi:

3 *Acerinox* ir sabiedrība, kas reģistrēta saskaņā ar Spānijas tiesībām un kura darbojas nerūsējošā tērauda nozarē un it īpaši plakano izstrādājumu nozarē.

4 1995. gada 16. martā pēc ziņām specializētajos preses izdevumos un patērētāju sūdzībām Eiropas Kopienu Komisija saskaņā ar EOTK līguma 47. pantu no vairākiem nerūsējošā tērauda ražotājiem pieprasīja sniegt informāciju par to īstenoto kopējo cenu paaugstināšanu, sauktu par "sakausējuma piemaksu".

5 Sakausējuma piemaksa ir cenas paaugstinājums, ko aprēķina pēc sakausējuma materiālu cenām un pieskaita nerūsējošā tērauda pamata cenai. Izmaksas par sakausējuma materiāliem, ko izmanto nerūsējošā tērauda ražotāji (niķelis, hroms un molibdēns), veido būtisku ražošanas izmaksu daļu. Šo materiālu cenas ir ārkārtīgi mainīgas.

6 Pamatojoties uz saņemto informāciju, Komisija 1995. gada 19. decembrī 19 sabiedrībām, tostarp *Acerinox*, nosūtīja paziņojumu par iebildumiem.

7 1996. gada decembrī un 1997. gada janvārī pēc tam, kad Komisija bija veikusi virkni pārbaužu uz vietas, dažu uzņēmumu, tostarp *Acerinox*, advokāti vai pārstāvji informēja Komisiju par savu vēlmi sadarboties. 1996. gada 17. decembrī *Acerinox* šajā nolūkā nosūtīja Komisijai paziņojumu.

8 1997. gada 24. aprīlī Komisija nosūtīja šiem uzņēmumiem jaunu paziņojumu par iebildumiem, kas aizstāja 1995. gada 19. decembra paziņojumu.

9 1998. gada 21. janvārī Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu.

10 Atbilstoši šim lēmumam 1993. gadā strauji samazinājās sakausējumu materiālu un nerūsējošā tērauda cenas. Kad, sākot ar 1993. gada septembri, niķeļa cenas palielinājās, ražotāju peļņa ievērojami samazinājās. Reaģējot uz šo situāciju, vairums nerūsējošā tērauda izstrādājumu ražotāju 1993. gada 16. decembra Madrides sanāksmē (turpmāk tekstā — "Madrides sanāksme") vienojās saskaņoti paaugstināt savas cenas, mainot sakausējuma piemaksas aprēķināšanas parametrus. Šajā nolūkā, sākot ar 1994. gada 1. februāri, tie nolēma piemērot sakausējuma piemaksu, kas aprēķināta pēc formulas, kura pēdējo reizi izmantota 1991. gadā, kā atsauces vērtību par sakausējuma materiāliem visiem ražotājiem pieņemot 1993. gada septembra cenu, kad niķelis sasniedza vēsturiski zemāko cenu.

11 Strīdīgajā lēmumā ir noteikts, ka sakausējuma piemaksu, kas aprēķināta pēc jaunajām atsauces vērtībām, visi ražotāji, sākot ar 1994. gada 1. februāri, piemēroja tirdzniecībā Eiropā, izņemot Spāniju un Portugāli.

12 Strīdīgā lēmuma 1. pantā Komisija atzina, ka *Acerinox*, *ALZ NV*, *Acciai speciali Terni SpA* (turpmāk tekstā — "*AST*"), *Avesta Sheffield AB* (turpmāk tekstā — "*Avesta*"), *Krupp Hoesch Stahl AG*, kas kļuva par *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*, sākot ar 1995. gada 1. janvāri, *Thyssen Stahl AG*, kas pārdēvēta par *Krupp Thyssen Nirosta GmbH* ar 1995. gada 1. janvāri, un *Ugine SA*, kas kļuva par *Usinor SA* (turpmāk tekstā — "*Usinor*"), *Avesta* gadījumā no 1993. gada decembra līdz 1996. gada novembrim, bet pārējo uzņēmumu gadījumā — līdz lēmuma pieņemšanas dienai pārkāpa EOTK līguma 65. panta 1. punktu, saskaņoti grozot un piemērojot atsauces vērtības sakausējuma piemaksas aprēķināšanas formulā. Tā uzskata, ka šādas darbības mērķis un sekas bija konkurences ierobežošana un kropļošana kopējā tirgū.

13 Strīdīgā lēmuma 2. pantā tika noteikti šādi naudas sodi:

— *Acerinox*: ECU 3 530 000,

— *ALZ NV*: ECU 4 540 000,

— *AST*: ECU 4 540 000,

— *Avesta*: ECU 2 810 000,

— *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*: ECU 8 100 000 un

— *Usinor*: ECU 3 860 000.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

14 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 1998. gada 13. martā, *Acerinox* iesniedza prasību par strīdīgā lēmuma atcelšanu tiktāl, ciktāl tas attiecās uz prasītāju, un, pakārtoti, par naudas soda ievērojamu samazināšanu, kas tai uzlikts ar minēto lēmumu.

15 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa lielā mērā apstiprināja strīdīgo lēmumu.

16 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 45. punktā ir nolēmusi — jāuzskata, ka *Acerinox* bija karteļa dalībniece par sakausējuma piemaksu, kas aprēķināta pēc atsauces vērtībām, kuras pieņemtas Madrides sanāksmē (turpmāk tekstā — "kartelis"), kura piemērota no 1993. gada 16. decembra attiecībā uz dalībvalstīm, izņemot Spānijas Karalisti, un attiecībā uz pēdējo — ne vēlāk kā no 1994. gada 14. janvāra. Pārsūdzētā sprieduma 64. punktā ir atzīts, ka Komisija bija tiesīga uzskatīt, ka kartelis nebija vienreizēja rakstura vienošanās, bet tas pastāvēja līdz strīdīgā lēmuma pieņemšanas dienai.

17 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 91. punktā ir nolēmusi, ka *Acerinox* piespriestais naudas sods, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, nav nesamērīgs. Tā uzskatīja, ka *Acerinox* darbība neļāva samazināt naudas sodu tādā pašā mērā, kā *Usinor* un *Avesta* gadījumā, jo tās atzina saskaņotas darbības esamību.

18 Taču Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 141. punktā ir nolēmusi, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, uzskatīdama, ka *Acerinox* un divas citas sabiedrības nav sniegušas jaunas ziņas Komisijas paziņojuma par atbrīvojumu no soda naudas un soda naudas samazināšanu karteļu gadījumos

nozīmē (OV 1996, C 207, 4. lpp., turpmāk tekstā — "paziņojums par sadarbību"), kaut arī tās atzina Madrides sanāksmes esamību. Minētā sprieduma 152. punktā Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi, ka šīm sabiedrībām jāsamazina uzliktais naudas sods par 20 % nevis par 10 %, kā paredzēja strīdīgais lēmums.

19 Pirmās instances tiesa līdz ar to samazināja arī *Acerinox* uzlikto naudas sodu, nosakot to EUR 3 136 000 apmērā un pārējā daļā noraidot prasību.

20 Pirmās instances tiesa piesprieda *Acerinox* segt savus tiesāšanās izdevumus pašai, kā arī atlīdzināt divas trešdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem. Tā piesprieda Komisijai segt vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi un apelācijas sūdzības atbalstam izvirzītie pamati

21 *Acerinox* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— prioritāri, atcelt strīdīgo lēmumu vai vismaz ievērojami samazināt naudas soda apmēru, vai, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ jaunai izskatīšanai Pirmās instances tiesā un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— prioritāri, noraidīt apelācijas sūdzību;

— pakārtoti, ja pārsūdzētais spriedums tiek atcelts daļēji, noraidīt prasību par strīdīgā lēmuma atcelšanu un

— piespriest *Acerinox* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 *Acerinox* savas apelācijas sūdzības atbalstam izvirza sešus pamatus:

— acīmredzama kļūda interpretācijā, kā rezultātā pieļauta kļūda pamatojumā par iespējamo līdzdalību aizliegtajā kartelī Spānijā;

— nepareizs pamatojums argumenta par paralēlas rīcības esamību ārpus Spānijas noraidījumam;

— kļūda tiesībās attiecībā uz iespējamā pārkāpuma ilguma novērtējumu;

— pamatojuma trūkums argumenta par iespējamā pārkāpuma ilgumu noraidījumam;

— nepareizs pamatojums attiecībā uz naudas soda samērīgumu un

— aizstāvēšanās pamattiesību pārkāpums attiecībā uz naudas soda samazinājumu.

Par apsvērumu iesniegšanas pieteikumu par ģenerāladvokāta secinājumiem un, pakārtoti, par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu

24 Pieteikumā, kas Tiesā iesniegts 2004. gada 2. decembrī, *Acerinox* lūdza atļauju iesniegt rakstveida apsvērumus par ģenerāladvokāta secinājumiem un, pakārtoti, lūdza, lai Tiesa izdod rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu saskaņā ar Reglamenta 61. pantu.

25 *Acerinox* vēlas izteikties par minētajiem secinājumiem, no vienas puses, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 37. punktā minētā faksa pierādījuma nozīmi, ko 1994. gada 14. janvārī *Avesta* nosūtījusi savām meitas sabiedrībām (turpmāk tekstā — "1994. gada janvāra fakss"), un, no otras puses, attiecībā uz pamatojumu sprieduma 90. punktā.

26 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesas Statūti un Reglaments neparedz iespēju lietas dalībniekiem iesniegt apsvērumus par ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. 2000. gada 4. februāra rīkojumu lietā C-17/98 *Emesa Sugar*, *Recueil*,

I-665. lpp., 2. punkts). Tādējādi pieteikums par rakstveida apsvērumu par ģenerāladvokāta secinājumiem iesniegšanu ir noraidāms.

27 Turklāt Tiesa pēc savas iniciatīvas vai pēc ģenerāladvokāta ierosinājuma, vai arī pēc lietas dalībnieku pieteikuma var izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu atbilstoši Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekamas informācijas vai ka lieta ir iztiesājama, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-470/00 P Parlaments/*Ripa di Meana* u.c., *Recueil*, I-4167. lpp., 33. punkts, un 2004. gada 14. decembra spriedumu lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 25. punkts). Tomēr šajā lietā Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokātu, uzskata, ka tās rīcībā ir visa vajadzīgā informācija, lai pieņemtu lēmumu par šo apelācijas sūdzību. Tāpēc pieteikums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu ir noraidāms.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

28 Pirmajā pamatā *Acerinox* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā acīmredzami kļūdaini ir interpretējusi *Acerinox* argumentus attiecībā uz jautājumu par tās līdzdalību iespējamajā aizliegtajā kartelī Spānijā un pārsūdzētajā spriedumā sniegusi šajā sakarā nepareizu pamatojumu.

29 Šis pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 37. un 38. punktu, kuros Pirmās instances tiesa ir lēmusi šādi:

"37 No lietas materiāliem ir skaidrs — kā tas ir norādīts [strīdīgā lēmuma motīvu daļas] 33. [punktā] — *Avesta* ar 1994. gada 14. janvāra faksu informēja savas meitas sabiedrības, tostarp to, kas atradās Spānijā, par zināmu konkurentu pieņemto nostāju attiecībā uz sakausējuma piemaksas piemērošanas datumu to iekšzemes tirgos. It īpaši attiecībā uz *Acerinox* ir noteikts:

"*Acerinox* ir paziņojusi, ka sakausējuma piemaksas piemēros no 1994. gada 1. aprīļa (jā, no aprīļa!)" ["*Acerinox* have announced that surcharges will be applied from 1st april 1994 (yes April!!!)"].

38 Šajā sakarā prasītāja neapstrīd tai piedēvēto izteikumu patiesumu, bet vienīgi apgalvo, ka šāds paziņojums vēl skaidrāk norāda, ka nekāds nolīgums vai saskaņota darbība nepastāvēja Madrides sanāksmes dienā attiecībā uz sakausējuma piemaksas atlikto piemērošanu Spānijā. Tik un tā šāds paziņojums ir pierādījums tam, ka 1994. gada 14. janvārī *Acerinox* jebkurā gadījumā ir izteikusi savu nodomu Spānijā piemērot sakausējuma piemaksu saskaņā ar noteikumiem, par kuriem vienojās attiecīgās sabiedrības Madrides sanāksmē, un tādējādi pievienojās kartelim."

30 *Acerinox* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 38. punktā nepareizi nolēma, ka *Acerinox* nav apstrīdējusi apgalvojumu patiesumu, ko *Avesta* izteikusi 1994. gada faksā. Tā norāda, ka skaidri apstrīdējusi minētā faksa pierādījuma nozīmi savā pieteikumā Pirmās instances tiesai un ka pārsūdzētā sprieduma pamatojums par šo jautājumu ir balstīts uz pierādījumu sagrozīšanu.

31 Komisija apgalvo, ka šis pamats ir gan nepieņemams, gan nepamatots. Tas ir nepieņemams tiktāl, ciktāl *Acerinox* cenšas pierādīt nepietiekamu pamatojumu attiecībā uz to, kas patiesībā ir fakta vērtējums.

32 Jebkurā gadījumā Pirmās instances tiesa no minētā faksa pareizi secināja — ja *Acerinox* 1993. gada decembrī šaubījās par dalību minētajā kartelī Spānijā, tad no 1994. gada janvāra šīs šaubas nepastāvēja.

Tiesas vērtējums

33 Jāuzsver, ka prasības pieteikumā, kas iesniegts Pirmās instances tiesai par strīdīgo lēmumu, *Acerinox* attiecībā uz 1994. gada faksa saturu norāda, ka "šī informācija par prasītājas "paziņojumu", kas pats par sevi būtu bijis nesaderīgs ar pārējo industrijas dalībnieku pieņemto nostāju, bija nepareiza. Nekāds šāda veida "paziņojums" netika izteikts".

34 Tāpat no *Acerinox* prasības pieteikuma Pirmās instances tiesai izriet, ka prasītāja apstrīdēja to izteikumu patiesumu, kas tai piedēvēti minētajā faksā. Tādējādi, norādot pretējo, Pirmās instances tiesa nepareizi atspoguļoja *Acerinox* viedokli.

35 1994. gada fakss ir noteicošs pierādījums faktam, ka *Acerinox* piedalījās kartelī par Spānijas tirgu.

36 Tādējādi, kā norāda arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 38. punktā, ir jāuzskata, ka Pirmās instances tiesa nevarēja atsaukties uz 1994. gada janvāra faksu kā uz pierādījumu, nepaskaidrojot iemeslu, kādēļ *Acerinox* iebildumi pret šo faksu ir noraidāmi. Neatbildot uz argumentu, ko šajā sakarā izteica prasītāja, Pirmās instances tiesa pārkāpa pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar EOTK līguma Tiesas Statūtu 30. pantu un 46. panta pirmo daļu.

37 Pirmais *Acerinox* izvirzītais pamats līdz ar to ir pieņemams tiktāl, ciktāl tas pierāda pārsūdzētā sprieduma pamatojuma trūkumu attiecībā uz šī uzņēmuma dalību kartelī Spānijā.

38 Līdz ar to pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tajā tiek secināta *Acerinox* dalība kartelī par Spānijas tirgu, balstoties uz pamatojumu, ka šis uzņēmums nav apstrīdējis to izteikumu patiesumu, kas tam piedēvēti 1994. gada faksā.

39 Tā kā pārsūdzētais spriedums tiek atcelts tikai daļēji, tad lietderīgi izskatīt arī pārējos apelācijas sūdzības pamatus.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

40 Otrajā pamatā *Acerinox* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav pietiekami pamatojusi noraidījumu argumentam par to, ka prasītājas darbība, izņemot darbību Spānijā, bija vienīgi paralēla rīcība, nevis saskaņotas darbības īstenošana.

41 Atbilstoši *Acerinox* viedoklim Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 42. pantā pamatoti atzina, ka sakausējuma piemaksu tā piemēroja atšķirīgos laikposmos dažādās dalībvalstīs. Taču strīdīgajā lēmumā un pārsūdzētajā spriedumā vairākkārt minēts, ka Madrides sanāksmes mērķis tieši pretēji bija sakausējuma piemaksas cenas vienlaicīga palielināšana.

42 *Acerinox* uzskata, ka šādā kontekstā jāizvērtē arguments par to, ka tās rīcība atspoguļoja tikai pielāgošanos tirgus apstākļiem un neizrietēja no uzņēmumu saskaņotas darbības.

43 *Acerinox* uzskata, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 43. punktā nenodibināja vajadzīgo cēloņsakarību starp Madrides sanāksmi un *Acerinox* rīcību tirgū un ka tādējādi tā nesniedza pietiekamu pamatojumu savam atzinumam par *Acerinox* iespējamo līdzdalību pārkāpumā ārpus Spānijas. Līdz ar to tā uzskata, ka šāds atzinums Tiesai ir jāatceļ.

44 Komisija apgalvo, ka Pirmās instances tiesa noraidīja *Acerinox* argumentu, balstoties uz faktiskajiem apstākļiem, ko Tiesa nevar atkārtoti pārbaudīt, kā, piemēram, *Acerinox* klātbūtni Madrides sanāksmē, tās nostāju šajā sanāksmē, kur tā neattālinājās no citiem sanāksmes dalībniekiem, kā arī sakausējuma piemaksas esamību un piemērošanas datumus vairākās dalībvalstīs. Pirmās instances tiesa esot arī atzinusi, ka *Acerinox* piemērotie tarifi šajās valstīs izrietēja nevis no pielāgošanās novērotajai rīcībai tirgū, bet gan no saskaņotas darbības.

45 Komisija uzskata, ka jebkurā gadījumā Pirmās instances tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 41.–43. punktā skaidri pierāda cēloņsakarības esamību starp saskaņotu darbību, kas sekoja Madrides sanāksmei, un *Acerinox* rīcību tirgū. Šo saikni nevar apstrīdēt ar faktu, ka prasītāja piemēroja sakausējuma piemaksu vēlāk, t.i., pēc plānotā datuma.

Tiesas vērtējums

46 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 30. punktā pareizi norādīja noteikumu, kas piemērojams pierādīšanas pienākumam, kad ir atzīta uzņēmumu līdzdalība sanāksmēs ar acīmredzamu negatīvu iedarbību uz konkurenci. Tā arī atgādināja, atsaucoties uz 1999. gada 8. jūlija spriedumiem lietās C-199/92 P *Hüls*/Komisija (*Recueil*, I-4287. lpp., 155. punkts) un C-235/92 P *Montecatini*/Komisija (*Recueil*, I-4539. lpp., 181. punkts), ka attiecīgā uzņēmuma pienākums ir sniegt pierādījumus, ka tā līdzdalība šādās sanāksmēs bija bez jebkāda nolūka ierobežot konkurenci, pierādot, ka tas ir darījis zināmu saviem konkurentiem to, ka piedalās citā nolūkā nekā viņi.

47 Otrkārt, šis noteikums Pirmās instances tiesai bija jāpiemēro lietas apstākļiem. Vispirms pārsūdzētā sprieduma 31. punktā tā norādīja, ka, no vienas puses, netika apstrīdēts fakts, ka *Acerinox* ir piedalījusies Madrides sanāksmē, un, no otras puses, ka minētā sanāksme paredzēja saskaņotu darbību starp zināmiem nerūsējošā tērauda plakano izstrādājumu ražotājiem attiecībā uz to galīgo cenu, pārkāpjot EOTK līguma 65. panta 1. punktu.

48 Pirmās instances tiesa tālāk noskaidroja, vai *Acerinox* šajā sanāksmē ir attālinājusies no citiem dalībniekiem, atklājot savu nodomu nepiemērot sakausējuma piemaksu citās dalībvalstīs, izņemot Spānijas Karalisti.

49 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 41. punktā norādīja, ka *Acerinox* nav sniegusi pierādījumus par šādu attālināšanos. Tieši pretēji, tā norādīja, atsaukdamās uz *Acerinox* apgalvojumu, ko tā sniedza, atbildot uz Komisijas jautājumiem, ka šī sabiedrība neapgalvoja, ka Madrides sanāksmē būtu pieņēmusi tādu pašu nostāju, kāda tika pieņemta attiecībā uz sakausējuma piemaksu Spānijā,

bet gan atzina, ka "vairums dalībnieku atbalstīja sakausējuma piemaksas piemērošanu pēc iespējas agrāk". Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 42. punktā precizē, ka *Acerinox* vēlāk piemēroja sakausējuma piemaksu dažādās Eiropas valstīs dažādos datumos no 1994. gada februāra līdz maijam.

50 Tādējādi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 43. punktā secināja, ka *Acerinox* nevarēja lietderīgi apgalvot, ka šo sakausējuma piemaksu vienādošana ar tām, ko piemēroja citi ražotāji šajā tirgū, notika tikai paralēlas rīcības dēļ, jo pirms šādas vienādošanas esot notikusi saskaņota darbība starp attiecīgajiem uzņēmumiem, kuras mērķis bija izmantot un piemērot identiskas atsauces vērtības sakausējuma piemaksas aprēķina formulā.

51 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 45. punktā atzina — jāuzskata, ka *Acerinox* ir piedalījusies kartelī tiktāl, ciktāl tas attiecās uz sakausējuma piemaksas piemērošanu dalībvalstīs, izņemot Spāniju.

52 No Pirmās instances tiesas analīzes izriet, ka tā pareizi piemēroja tiesību noteikumu, kas minēts šī sprieduma 46. punktā. Tāpat tā atzina, pirmkārt, *Acerinox* līdzdalību sanāksmē ar acīmredzamu negatīvu iedarbību uz konkurenci, otrkārt, pierādījumu trūkumu attiecībā uz šo uzņēmumu, kas pierāda tā attālināšanos no minētās sanāksmes mērķiem saistībā ar sakausējuma piemaksas aprēķināšanu un izmantošanu, kā arī, treškārt, šīs sakausējuma piemaksas piemērošanu no *Acerinox* puses atbilstoši formulai, kas tika noteikta tajā sanāksmē, iekams [Pirmās instances tiesa] noraidīja iespēju, ka šāda piemērošana varēja atspoguļot paralēlu rīcību.

53 Pirmās instances tiesa atzina arī saikni starp Madrides sanāksmi un *Acerinox* rīcību dalībvalstīs, izņemot Spāniju, un tādējādi pilnīgi pamatoja savu atzinumu, ka šis uzņēmums ir uzskatāms par karteļa dalībnieku šajās valstīs.

54 Līdz ar to otrais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

55 Trešajā pamatā *Acerinox* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā piemērojusi nepareizu tiesību kritēriju iespējamā pārkāpuma ilguma novērtējumā.

56 Atbilstoši *Acerinox* viedoklim Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 64. punktā nolemdama, ka Komisija bija tiesīga uzskatīt, ka pārkāpums ilga līdz 1998. gada janvārim, nepieminot nekādu saskaņotu darbību starp pusēm pēc 1994. gada pirmajiem mēnešiem, kaut arī karteli uzskatīja par izbeigušos, šajā jautājumā nepareizi piemēroja Tiesas judikatūru, kas pieminēta Pirmās instances tiesas sprieduma 63. punktā. Pārkāpuma ilgums, ciktāl tāds vispār pastāvēja, bija ierobežots tikai ar 1994. gada pirmo pusgadu.

57 Minētā judikatūra norāda, ka EK līguma 85. panta (jaunajā redakcijā — EKL 81. panta) noteikumu pārkāpums un pēc analoģijas EOTK līguma 65. panta noteikumu pārkāpums turpinās tikai tad, ja pastāv zināma saskaņota darbība starp attiecīgajiem uzņēmumiem. Taču nav pierādīts, ka šie uzņēmumi veica sakausējuma piemaksu regulāru un saskaņotu pārskatīšanu.

58 Komisija apgalvo, ka trešais pamats ir balstīts uz nepareizu hipotēzi tiktāl, ciktāl nevienu pārsūdzētā sprieduma daļu nevar interpretēt kā atzinumu tam, ka kartelis zaudēja spēku dažus mēnešus pēc 1994. gada sākuma.

59 Atbilstoši Komisijas viedoklim Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 61. punktā pareizi nolēma, ka visā vērtējuma laikā *Acerinox* saglabātā atsauces vērtība, par ko vienojās Madrides sanāksmē, nevar tikt izskaidrota citādi kā saskaņotas darbības pastāvēšana, kas turpinājās pēc 1994. gada pirmajiem mēnešiem.

Tiesas vērtējums

60 Šajā sakarā pietiek norādīt, ka pretēji *Acerinox* apgalvojumiem Pirmās instances tiesa neuzskatīja, ka kartelis bija beidzies pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas 1998. gada 21. janvārī. Tieši pretēji no pārsūdzētā sprieduma 60., 61., 63. un 64. punkta izriet, ka atbilstoši Pirmās instances tiesas viedoklim kartelis ilga līdz šī lēmuma pieņemšanai.

61 Pārsūdzētā sprieduma 60. punktā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka līdz šim datumam *Acerinox* un citi uzņēmumi turpināja piemērot atsauces vērtības, kas bija pieņemtas Madrides sanāksmē. Tā paša sprieduma 61. punktā tā atgādina, ka *Acerinox* izvirzītā pārkāpuma priekšmets bija sakausējuma piemaksas apmēra noteikšana, balstoties uz aprēķina formulu, kas ietvēra atsauces vērtības, kuras bija identiskas konkurentiem un noteiktas kopīgi ar citiem ražotājiem saskaņotas darbības ietvaros. Pirmās instances tiesa secināja, ka tikai ar saskaņotas darbības pastāvēšanu var izskaidrot, kā minētais uzņēmums varēja saglabāt šādas atsauces vērtības sakausējuma piemaksas aprēķina formulā, ko tas piemēroja.

62 Pārsūdzētā sprieduma 63. punktā Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka karteļa ietekme ilga līdz strīdīgā lēmuma pieņemšanai, formāli nepārtraucot šī karteļa darbību. Pirmās instances tiesa tā paša sprieduma 64. punktā secināja, ka tiktāl, ciktāl *Acerinox* līdz minētā lēmuma pieņemšanai nebija atteikusies no atsauces vērtību piemērošanas, kas bija pieņemtas Madrides sanāksmē, Komisija bija tiesīga uzskatīt, ka pārkāpums ilga līdz šim datumam.

63 Tādējādi jāuzskata — tāpat, kā norāda ģenerāladvokāts savu secinājumu 107. punktā — *Acerinox* arguments par to, ka Pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi Tiesas judikatūru attiecībā uz konkurences noteikumu piemērošanu tāda karteļa sekām, kas formāli ir izbeidzies, jebkurā gadījumā nav efektīvs, jo tas ir balstīts uz nepareizu hipotēzi, ka kartelis bija izbeigts 1994. gadā.

64 Tādējādi trešais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

65 Ceturtajā pamatā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 62. punktu, *Acerinox* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav pamatojusi noraidījumu argumentam, ka 1994. gada jūlijā niķeļa cena sasniedza tās sākotnējo līmeni, līdz ar ko apstrīdētajai saskaņotajai darbībai, sākot ar šo datumu, beidzās jebkāda ietekme.

66 *Acerinox* apgalvo — nav apstrīdēts, ka sakausējuma piemaksas aprēķina formulu izmanto jau 25 gadus. Tā kā šādas prakses mērķis bija vienkārši pazemināt iepriekš pastāvošo sakausējuma piemaksas veidojošo vērtību, vērā ņemams ir fakts, ka 1994. gada jūlijā niķeļa cena sasniedza tādu līmeni, kādā iepriekš bija noteikta šī vērtība. Atbilstoši *Acerinox* viedoklim tieši šajā datumā saskaņotā darbība, ar kuru tika pazemināta veidojošā vērtība, automātiski zaudēja jebkādu ietekmi, jo sakausējuma piemaksa jebkurā gadījumā bija piemērojama saskaņā ar agrāk pastāvošo formulu.

67 Komisija norāda, ka *Acerinox* nevar apstiprināt to, ka jebkurā gadījumā būtu jāmaksā sakausējuma piemaksa, kuras aprēķini balstīti uz metodi, kura izmantota pirms karteļa īstenošanas vai arī pēc tam. Sakritība starp niķeļa cenu un sakausējuma piemaksas iepriekšējo veidojošo vērtību 1994. jūlijā notika konjunktūras dēļ un bija atkarīga no niķeļa tirgus attīstības. Atbilstoši Komisijas viedoklim svarīgi ir tas, ka sakausējuma piemaksa, kas piemērojama pēc jaunās aprēķina metodes, vienmēr bija augstāka par to, kas maksājama saskaņā ar iepriekšējo metodi neatkarīgi no niķeļa cenas.

Tiesas vērtējums

68 Pārsūdzētā sprieduma 62. punktā Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi, ka tiktāl, ciktāl ar pārkāpumu saistīto sakausējuma materiālu atsauces vērtības palika nemainīgas, fakts, ka niķeļa cena zināmā datumā atgriezās "sākotnējā līmenī", nozīmēja nevis to, ka pārkāpums beidza negatīvi ietekmēt konkurenci, bet gan tikai to, ka sakausējuma piemaksa bija precīzi jāaprēķina, ņemot vērā šādu tirgus attīstību. Šī iemesla dēļ Pirmās instances tiesa noraidīja *Acerinox* argumentu kā neatbilstīgu.

69 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka Pirmās instances tiesa, noraidīdama *Acerinox* argumentu, sniedza tam pamatojumu. No pārsūdzētā sprieduma 62. punkta skaidri izriet, ka niķeļa atsauces vērtības saskaņota pazemināšana nozīmēja to, ka tiks piemērota sakausējuma piemaksa, ja šīs izejvielas cena būs augstāka par šo jauno vērtību. Šajā sakarā *Acerinox* nepaskaidroja iemeslu, kādēļ niķeļa cenas pazemināšanās no 1994. gada jūlija liegtu šim kartelim radīt sekas.

70 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa bija tiesīga noraidīt *Acerinox* argumentu kā neatbilstīgu.

71 Tādējādi ceturtais pamats ir noraidāms kā acīmredzami nepamatots.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

72 Piektajā pamatā *Acerinox* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 90. punktā, vērtējot naudas soda samērīgumu, nav ņēmusi vērā attiecīgo uzņēmumu nozīmi. It īpaši tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā tās argumentu, ka atšķirība starp tās un *Usinor* procentuālo tirgus daļu, kas ir 7 punkti, veido 65 % no tās procentuālās tirgus daļas un tādēļ jāuzskata par ļoti nozīmīgu. Turklāt šīs atšķirības ievērojamais raksturs var būt tikai viens no kritērijiem, piemērojot svērumu saskaņā ar Komisijas paziņojumu par [vadlīnijām naudas soda] noteikšanai, piemērojot Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp., turpmāk tekstā — "vadlīnijas"). Pirmās instances tiesa tādējādi esot sniegusi nepietiekamu pamatojumu vērtējumam par *Acerinox* uzliktā naudas soda samērīgumu.

73 Komisija apgalvo, ka 65 % ir nepareizs skaitlis un Pirmās instances tiesa pareizi nospriedusi, ka Komisija nav pieļāvusi nekādu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka attiecīgo uzņēmumu tirgus daļu atšķirības nebija būtiskas un nepamato naudas sodu apmēru izsvēršanu.

Tiesas vērtējums

74 Pirmās instances tiesa pārbaudīja Komisijas izmantotās metodes pamatotību naudas soda apmēra noteikšanai, atsaucoties uz vadlīnijām pārsūdzētā sprieduma 77. punktā. Minētā sprieduma 78. un 81. punktā tā norāda, ka Komisija noteica naudas soda apmēra sākotnējo summu, atsaucoties uz pārkāpuma smagumu saskaņā ar šīm vadlīnijām.

75 Attiecībā uz Komisijas lēmumu neizsvērt šo summu katram attiecīgajam uzņēmumam Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 90. punktā ir nolēmusi, ka Komisija bija tiesīga balstīties it īpaši uz šo uzņēmumu lielumu un ekonomisko varu, atzīstot, ka tie visi bija lieli uzņēmumi, iepriekš norādīdama, ka seši no iesaistītajiem uzņēmumiem ražoja vairāk kā 80 % nerūsējošā tērauda gala produkcijas Eiropā.

76 Pirmās instances tiesa tajā pašā 90. punktā norādīja, ka *Acerinox* veiktais savas tirgus daļas salīdzinājums, kas bija aptuveni 11 %, ar *Usinor*, *AST* un *Avesta* tirgus daļu, kas attiecīgi bija aptuveni 18 %, 15 % un 14 %, neatklāj "būtisku atšķirību" starp šiem uzņēmumiem vadlīniju 1. punkta A daļas sestā apakšpunkta nozīmē, kas pamatotu vajadzību piemērot diferencētu pieeju pārkāpuma smaguma vērtējumā.

77 Šajā sakarā ir jāatsaucas uz vadlīnijām. To 1. punkta A daļas sestais apakšpunkts paredz, ka gadījumos, ja pārkāpumā ir iesaistīti vairāki uzņēmumi, pēc tam, kad naudas soda pamatapjoms noteikts atbilstoši pārkāpuma smagumam, "atsevišķos gadījumos var būt vajadzība izsvērt piemērojamo [naudas sodu] apjomus [..], lai

ņemtu vērā nodarījuma īpašo nozīmi un līdz ar to katra uzņēmuma nodarītā kaitējuma reālo ietekmi uz konkurenci, īpaši gadījumos, kad uzņēmumi, kuri izdarījuši viena veida konkurences pārkāpumus, būtiski atšķiras pēc apjoma".

78 Nolemjot, ka atšķirība starp *Acerinox* tirgus daļu, kas bija aptuveni 11 %, un *Usinor*, *AST* un *Avesta* tirgus daļu, kas bija no 14 % līdz 18 % šajā tirgū, nebija būtiska, un nepieņemot *Acerinox* izvirzītos 65 %, Pirmās instances tiesa nepieļāva nekādu kļūdu vērtējumā. Kā Komisija pamatoti apgalvo, šis procentuālais skaitlis ir nepareizs tādā nozīmē, ka tas rada iespaidu par attiecīgo uzņēmumu tirgus daļu pārmērīgām atšķirībām, kas balstītas uz nepamatotu salīdzinājumu.

79 Turklāt, neskatoties uz iespējami būtisko tirgus daļu atšķirību, kas attiecīgi pieder *Usinor* un *Acerinox*, šī pēdējā nav izvirzījusi nevienu citu kritēriju, kas varētu pamatot naudas soda apmēra svērumu saskaņā ar vadlīniju 1. punkta A daļas sesto apakšpunktu.

80 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Pirmās instances tiesa pareizi pamatoja izdarīto atzinumu, norādot, ka attiecīgo uzņēmumu tirgus daļu atšķirības nebija tādas, kas pamatotu *Acerinox* uzliktā naudas soda svērumu, un tā bija tiesīga nolemt, ka naudas soda apmērs bija samērīgs.

81 Šādos apstākļos piektais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par sesto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

82 Sestajā pamatā *Acerinox* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesībās, noraidīdama tai uzliktā naudas soda samazinājumu tādā pašā apmērā, kāds piešķirts citiem uzņēmumiem, kas piedalījās kartelī, ar pamatojumu, ka tā apstrīdēja tai izvirzītos iebildumus, kaut gan *Acerinox* ar Komisiju sadarbojās līdzīgi šiem pārējiem uzņēmumiem. Šāds noraidījums esot diskriminējošs un pārkāpjot tās aizstāvēšanās pamattiesības.

83 *Acerinox* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 139. punktā atzina, ka minēto uzņēmumu sadarbības līmenis ar Komisiju bija pielīdzināms attiecībā uz faktu atzīšanu pēc būtības, t.i., par to piedalīšanos Madrides sanāksmē, par sarunu raksturu šajā sanāksmē un par ieviestajiem pasākumiem sakausējuma piemaksas piemērošanai. Tomēr Pirmās instances tiesa samazināja *Acerinox* uzlikto naudas sodu par 20 %, kaut gan *Usinor* naudas sods tika samazināts par 40 %. *Acerinox* apgalvo, ka Pirmās instances tiesas pieeja rada atšķirīgu attieksmi pret attiecīgajiem uzņēmumiem atkarībā no tā, kā tie izlēma izmantot savas tiesības uz aizstāvēšanos, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem.

84 Komisija uzskata, ka pretēji *Usinor* un *Avesta*, kas sadarbojās, atzīdamas savu dalību saskaņotajā darbībā, *Acerinox* nevarēja saņemt tādu pašu naudas soda samazinājumu, kāds bija piešķirts šiem diviem citiem uzņēmumiem.

Tiesas vērtējums

85 Lai noskaidrotu, vai Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, piešķirot *Acerinox* mazāku naudas soda samazinājumu nekā *Usinor* un *Avesta*, jāatsaucas uz Tiesas judikatūru attiecībā uz Komisijas pilnvaru apjomu iepriekšējās izmeklēšanas procedūrās un administratīvajās procedūrās, ņemot vērā vajadzību nodrošināt tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanu.

86 Atbilstoši 1989. gada 18. oktobra spriedumam lietā 374/87 (*Orkem*/Komisija, *Recueil*, 3283. lpp., 34. un 35. punkts) Komisija ir tiesīga uzlikt uzņēmumam pienākumu iesniegt tai visas ziņas, kas vajadzīgas par faktiem, ko tas varētu zināt, taču tā nevar šādam uzņēmumam uzlikt pienākumu sniegt atbildes, kas varētu ietvert tā atzīšanos pārkāpumā, kas jāpierāda Komisijai.

87 Kaut arī Komisija nevar piespiest uzņēmumu atzīties līdzdalībā pārkāpumā, tai nav liegts, nosakot naudas soda apmēru, ņemt vērā palīdzību, ko šis uzņēmums ir sniedzis pēc savas iniciatīvas, lai konstatētu pārkāpuma esamību.

88 Šajā sakarā no 2000. gada 16. novembra sprieduma lietā C-298/98 P (*Finnboard*/Komisija, *Recueil*, I-10157. lpp.) un it īpaši no 56., 59. un 60. punkta izriet, ka Komisija naudas soda apmēra noteikšanā var ņemt vērā palīdzību, ko tai sniedzis attiecīgais uzņēmums, lai vieglāk konstatētu pārkāpuma esamību un it īpaši apstākli, ka uzņēmums atzīst savu līdzdalību pārkāpumā. Uzņēmumam, kas šādi palīdzējis, tā var būtiski samazināt naudas soda apmēru un piešķirt ievērojami mazāku samazinājumu citam uzņēmumam, kas vienkārši nav noliedzis galvenos apgalvojumus par faktiem, uz kuriem Komisija balstījusi savus iebildumus.

89 Kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 140. punktā, ir jāuzsver, ka pārmestā pārkāpuma atzīšanai no attiecīgā uzņēmuma puses ir tikai brīvprātīgs raksturs. Tas nav nekādā veidā spiests atzīt karteli.

90 Tādējādi ir jāuzskata, ka Komisija, ņemot vērā sadarbības līmeni ar šo pēdējo attiecīgo uzņēmumu, tostarp pārkāpuma atzīšanu, lai tiktu uzlikts mazāks naudas sods, nepārkāpa tā tiesības uz aizstāvēšanos.

91 Tieši šādā nozīmē ir jāsaprot paziņojums par sadarbību un it īpaši tā D daļa, saskaņā ar kuru Komisija var piešķirt uzņēmumam atlaidi 10–50 % no naudas soda apmēra, ko tā būtu uzlikusi sadarbības trūkuma gadījumā, it īpaši, ja šis uzņēmums paziņo Komisijai, ka tas pēc būtības neapstrīd faktus, uz kuriem pēdējā balsta savus iebildumus. Tādēļ sadarbības veids, ko īstenojis attiecīgais uzņēmums un kas var būt par pamatu naudas soda samazināšanai, nav ierobežots tikai ar faktu raksturīpašību atzīšanu, bet gan ietver arī līdzdalības pārkāpumā atzīšanu.

92 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 146. punktā atgādināja, ka atbilstoši strīdīgajam lēmumam vienīgi *Usinor* un *Avesta* bija atzinušas saskaņotas darbības esamību. Tā norādīja, ka saskaņā ar šo lēmumu *Acerinox* bija atzinusi, ka notikusi saskaņota darbība, bet noliedza savu līdzdalību tajā, tādēļ viņas sadarbība ar Komisiju bija ierobežotāka nekā *Usinor* un *Avesta* sadarbība.

93 Pārsūdzētā sprieduma 147. punktā Pirmās instances tiesa atzina — kaut arī *Acerinox* bija atzinusi faktus pēc būtības, uz kuriem balstījās Komisija, tādējādi pamatojot šai sabiedrībai uzliktā naudas soda apmēra samazinājumu par 10 %, tomēr lietas materiālos nekas neliecināja par to, ka tā būtu arī izteikti atzinusi savu iesaistīšanos pārkāpumā.

94 Balstoties uz Tiesas judikatūru, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 148. punktā norādīja, ka uzliktā naudas soda samazinājums ir pamatots tikai tad, ja attiecīgā uzņēmuma darbība ir ļāvusi Komisijai vieglāk konstatēt pārkāpumu, un ka tas tā nav gadījumā, ja, atbildot uz paziņojumu par iebildumiem, šis uzņēmums noliedz jebkādu līdzdalību pārkāpumā.

95 Pirmās instances tiesa bija tiesīga pārsūdzētā sprieduma 149. punktā atzīt, ka Komisija, ņemot vērā *Acerinox* atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, pareizi uzskatījusi, ka *Acerinox* nerīkojās tādā veidā, kas pamatotu naudas soda apmēra papildu samazinājumu par sadarbību administratīvajā procedūrā.

96 Tādējādi sestais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

97 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pamatots ir tikai pirmais *Acerinox* izvirzītais pamats, uz ko tā balsta savu apelācijas sūdzību.

Par pārsūdzētā sprieduma daļējas atcelšanas sekām

98 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. panta pirmo daļu, ja apelācija ir pamatota un Tiesa atceļ Pirmās instances tiesas lēmumu, tā var pati pieņemt galīgo spriedumu

attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Pirmās instances tiesā.

99 Šajā gadījumā tiesvedības stadija ļauj pieņemt spriedumu par *Acerinox* izvirzīto pamatu attiecībā uz pierādījumu trūkumu par tās līdzdalību pārkāpumā Spānijas tirgū un it īpaši par 1994. gada faksa pierādījuma nozīmes trūkumu.

Lietas dalībnieku argumenti

100 Pirmās instances tiesā *Acerinox* apgalvoja — kaut arī tā piedalījās Madrides sanāksmē, tā šajā sanāksmē atteicās pievienoties sakausējuma piemaksas kopējai sistēmai un līdz ar to tā nekad nav piedalījusies nevienā nolīgumā par šīs sakausējuma piemaksas piemērošanu. Atbilstoši tam 1994. gada janvāra fakss, kurā saskaņā ar strīdīgā lēmuma apsvērumu 33. punktu bija noteikts, ka "*Acerinox* ir paziņojusi, ka sakausējuma piemaksas piemēros no 1994. gada 1. aprīļa (jā, no aprīļa!)", nav nekāds pierādījums par tās līdzdalību kartelī, it īpaši par Spānijas tirgu.

101 Prasības pieteikumā Pirmās instances tiesai *Acerinox* par šo faksu izteicās šādi:

"Šī informācija par [*Acerinox*] "paziņojumu", kas pats par sevi būtu bijis nesaderīgs ar pārējo industrijas dalībnieku pieņemto nostāju, bija nepareiza. Nekāds šāda veida "paziņojums" netika izteikts. [..] Vienīgā valsts, kurā *Acerinox* izdeva publisku cenu sarakstu un tādējādi "paziņoja" cenas, ir Spānija. Netiek apstrīdēts, ka šajā cenu sarakstā netika izdarītas nekādas izmaiņas pirms 1994. gada 20. maija, kad prasītāja paziņoja Komisijai un saviem klientiem lēmumu, ka tā ar 1994. gada jūniju savu

sakausējuma piemaksu pielīdzinās tai, ko jau kopš februāra piemēroja viņas konkurenti citās dalībvalstīs."

102 Savā atbildē Pirmās instances tiesai *Acerinox* piebilda, ka noteikumi, kas tai piedēvēti minētajā faksā, "drīzāk apstiprina jebkāda nolīguma vai saskaņotas darbības, ko prasītāja būtu īstenojusi novēloti, neesamību. Informācijas nepareizība ir neapstrīdama. Ja būtu bijis kāds nolīgums vai saskaņota darbība, tad vajadzētu uzskatīt, ka paziņojums ir pareizs".

Tiesas vērtējums

103 Jāatgādina, kā to norāda arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 200. punktā, ka strīda gadījumā par konkurences noteikumu pārkāpumu Komisijas pienākums ir pierādīt pārkāpumus, ko tā konstatējusi, un sniegt pierādījumus, kas pienācīgi apstiprina faktu esamību par šādu pārkāpumu.

104 Šajā sakarā svarīgi atzīt, ka zināmu skaitu apgalvojumu Komisija ir apstiprinājusi, ko *Acerinox* nav apstrīdējusi:

— vispirms, Komisija strīdīgā lēmuma apsvērumu 21. punktā norāda, ka *Acerinox* bija organizējusi Madrides sanāksmi un bija viena no tās dalībniecēm;

— turklāt *Acerinox*, kā norādīts, izmantojot to pašu formulu, kas tika pieņemta šajā sanāksmē, piemēroja sakausējuma piemaksu Dānijā no 1994. gada februāra, bet citās dalībvalstīs — no marta līdz jūnijam. Sakausējuma piemaksas piemērošana Spānijā bija plānota tā paša gada jūnijā;

— visbeidzot, 1994. gada fakss, ko *Avesta* pārstāvis uzrakstīja Madrides sanāksmē un nosūtīja pēc šīs sanāksmes, norāda *Acerinox* kā vienu no uzņēmumiem, kas piedalījies šajā sanāksmē un kas jau izteicis savu nodomu piemērot sakausējuma piemaksu.

105 Attiecībā uz šo faksu jānorāda — lai gan *Acerinox* apšauba tā interpretāciju, viņa nepastrīd ne tā pastāvēšanu, ne arī faktu, ka tas saturēja minētos noteikumus. Tā kā šis fakss tika sagatavots pēc Madrides sanāksmes un tajā norādīts, ka ar 1994. gada janvāri *Acerinox* ir paudusi savu nodomu piemērot šajā sanāksmē pieņemtās sakausējuma piemaksas, Komisijai bija pamats uzskatīt, ka tas ir tāda veida dokuments, kas pierāda šī uzņēmuma līdzdalību pārkāpumā.

106 Fakts, ka šajā faksā minētais datums neatbilst tam, kad *Acerinox* faktiski piemēroja sakausējuma piemaksas citās dalībvalstīs, nav pietiekams, lai šo dokumentu noraidītu kā pierādījumu par prasītājas izteikto nodomu realizēt šādu piemērošanu.

107 Ņemot vērā faktus, kas minēti šī sprieduma 104. punktā, Komisija, nepieļaudama kļūdu vērtējumā, varēja atzīt, ka *Acerinox* ir piedalījusies kartelī par visām attiecīgajām dalībvalstīm, tostarp par Spāniju.

108 No visa iepriekš minētā izriet, ka *Acerinox* izvirzītais pamats savas prasības atbalstam Pirmās instances tiesai par to, ka 1994. gada janvāra fakss nevar būt kā pierādījums, kas apstiprina tās dalību aizliegtajā karetlī, nav pamatots un līdz ar to ir noraidāms.

109 Tādējādi *Acerinox* prasība Pirmās instances tiesai tiktāl, ciktāl tā balstīta uz šo pamatu, arī ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

110 Atbilstoši Reglamenta 122. panta pirmajai daļai, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punkta pirmajai daļai, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest *Acerinox* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *Acerinox* būtiskā apelācijas sūdzības daļā, kā arī attiecībā uz vienīgo pamatu pieteikumā Pirmās instances tiesai, ko Tiesa izskatīja pēc pārsūdzētā sprieduma daļējas atcelšanas, spriedums ir nelabvēlīgs, tad tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē. Tiesāšanās izdevumi pirmajā instancē, kurā pasludināja pārsūdzēto spriedumu, ir atlīdzināmi saskaņā ar tā sprieduma rezolutīvas daļas 3. punktu.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā T-48/98 (*Acerinox*/Komisija) tiktāl, ciktāl ar to tiek noraidīts *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) izvirzītais pamats par pamatojuma trūkumu attiecībā uz tās iespējamo līdzdalību kartelī par Spānijas tirgu;

2) noraidīt apelācijas sūdzību pārējā daļā;

3) noraidīt *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) prasību atcelt tiesību aktu tiktāl, ciktāl tā balstīta uz pamatu par Eiropas Kopienu Komisijas pieļauto kļūdu, piešķirot pierādījuma nozīmi 1994. gada 14. janvāra faksam, ko *Avesta Sheffield AB* adresējusi savām meitas sabiedrībām;

4) piespriest *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē. Tiesāšanās izdevumi pirmajā instancē, kurā tika pieņemts šī sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktā minētais spriedums, ir atlīdzināmi saskaņā ar minētā sprieduma rezolutīvās daļas 3. punktu.

[Paraksti]